

Wandeling door het oude Oegstgeest
Ontworpen door de VOO
voor een excursie van de Historische Vereniging Oud Leiden
op 10 april 2016.

De wandeling begint bij het “Dorpscentrum”, aangegeven met de letter A. Op de kaart staat nog de oude naam Gemeente Centrum. Een alternatief begin is bij de letter B, bij het Oegstgeester gemeentehuis “Rhijsgeest”.

Oegstgeest is ontstaan in een gebied van strandwallen en veengebied.

Op de strandwallen ontstonden doorgaande wegen die er nu nog zijn. (o.a. Warmonderweg/ Laan van Oud- Poelgeest, Rhijsgeesterstraatweg, Terweeweg/ Wijttenbachweg. Op sommige wegen werd tot in de 19^e eeuw nog tol geheven. Aanvankelijk was Oegstgeest een boerendorp met kastelen, buitenhuizen en boerenbedrijfjes langs de voornaamste doorgaande wegen. In 1896 werd het eerste ‘park’ aan gelegd, het Wilhelmina-park. Tussen 1912 en 1940 volgden de overige villaparken.

Vertrek van het Dorpshuis richting het westen en kom na 50 m bij:

Wijttenbachweg 27 en 29: Het Oude Raadhuis – rijksmonument uit de 17^e eeuw.

Omstreeks 1686 werd hier in het noordelijk deel het wees- en armhuis gevestigd door de Diaconie- en Heilige Geest armmeesters. In het zuidelijk deel was het rechthuis gevestigd. In 1886 werd het verbouwd tot Raadhuis en behield die functie tot 1900 toen het te klein was geworden en Oegstgeest een nieuw raadhuis liet bouwen door Jesse in het Wilhelminapark. In die tijd woonden de veldwachter en gemeentebode er ook.

Tussen 1900 en 1988 hebben generaties families hier gewoond. Er woonden wel drie - vaak kinderrijke gezinnen - tegelijkertijd. Tot 1988 was hier de groentezaak van de familie Hoogervorst gevestigd.

In 1988 heeft de familie Wuisman het huis laten restaureren op basis van historische foto's (architect: Bob van Beek). Boven de poort zien we het oude wapen van Oegstgeest (in 1904 kreeg Oegstgeest een ankerkruis). Deze wapens zijn ook in de gietijzeren posten van het hekwerk verwerkt.

In het noordelijk deel werd vanaf eind 18^e eeuw de brandspuit met toebehoren opgeborgen, vandaar brandspuit nr. 1 in de gevel. Daarboven zien we een hijsbalk met versierde overkapping. Hieraan werden de brandslangen opgehesen om te drogen en ook hangt hier een klok die geluid werd bij brand.

Wijttendijkweg 31 en 33

Beide zijn gemeentelijk monument. Nr. 31 dateert uit het laatste kwart van de 19^e eeuw en nr. 33 stamt oorspronkelijk uit de 18^e eeuw. Ze onderstrepen het klein-schalige karakter van het Oegstgeest uit de 18^e/19^e eeuw. Dit soort bebouwing was kenmerkend voor Oegstgeest naast haar twee kastelen, een aantal grote buitenhuizen en boerderijen.

Wijttendijkweg 43

Schoutenburg – rijksmonument, gebouwd in 1617. Van oudsher hebben hier enige generaties bakkers gewoond en gewerkt (v.d. Laan). Zij behoorden tot de gegoede burgerij en vervulden functies als schepen (wethouder) en diaken van de Hervormde kerk. De meest bekende bewoner echter was burgemeester Terwee die hier van 1853 – 1895 woonde. Schoutenburg is eind jaren 80 grondig gerestaureerd en in 2002 is de gevel nieuw gevoegd en zijn de stoep en de stoeppalen geplaatst.

Dak: zadeldak met tuitgevel, het metselwerk heeft knipvoegen.

Wijttendijkweg 6, Toorenvelt – rijksmonument, 17^e eeuw.

In het midden van de 17^e eeuw was hier een herberg, 'De Maeght van Gent'. De eigenaar had hier toestemming voor gekregen van de burgemeester en regeerders van Leiden, mits hij bier zou tappen dat in Leiden gebrouwen was!! (verbod op de buitennering: Leiden verbood enige vorm van nering binnen een straal van 600 roeden = ca. 2,5 km).

In 1672 werd het huis een hofstede en werd in de loop der tijden vergroot. Een van de latere eigenaren was dus Daniel Wijttendijk van de naastgelegen 'd Hooge Boom'. Uiteindelijk is het huis in 1960 gerestaureerd door de toenmalige eigenaar.

Nu richting westen door de Duinzichtstraat. (kastanjeboom, zie bord). Aan het einde bij de Rhijngeesterstraatweg linksaf.

Rhijngeesterstraatweg: Deze weg heette vroeger de Heerweg en vormde van oudsher de verbinding tussen Den Haag en Haarlem.

Het was dus de voornaamste verbindingsweg die vlak voor de brug over het Oegstgeester kanaal door het smalle gedeelte van de Dorpsstraat liep en langs het Groene kerkje aan de andere kant van het kanaal. Later was hier ook een tramverbinding naar Haarlem.

Rhijngeesterstraatweg 40, Duinzigt – gemeentelijk monument – 1853

In 1853 gesticht door Monseigneur Van Wijckerslooth als Wees- en Oudeliedenhuis dat geleid zou worden door de zusters Franciscanessen. Een U-vormig gebouw dat onderdak bood aan de zusters, de weeskinderen en oude dames. Er is een kapel en er was een bewaar- en naaischool. De school ontwikkelde zich tot schippersschool en uiteindelijk tot een reguliere middelbare school die nu nog als nieuwbouw achter het terrein ligt. In 1980 werd het klooster opgeheven en werd het gebouw gebruikt door diverse katholieke instellingen. Sinds 2000 is het complex in gebruik als kantoorruimte voor diverse bedrijven.

Rhijngeesterstraatweg 38, Klein Curium – rijksmonument – begin 18^e eeuw

In de 17^e eeuw stond hier het baljuwhuis. In de 18^e eeuw werd het een hofstede, Duinzigt genaamd. Van Wijckerslooth start hier zijn bewaar- of kleinkinderenschool. De huidige naam Klein Curium, dankt het huis aan Huize Curium een eindje verderop en in 1978 gesloopt. De naam Curium heeft weer alles te maken met het feit dat Van Wijckerslooth de titel 'bisschop van Curium kreeg. (een plaats op Cyprus).

Vanaf de straat kan je het niet zien, maar het dak bestaat uit een samenstel van zadeldaken met middenin een z.g.n. zakgoot die het water van de verschillende dakvlakken opvangt en afvoert.

Na een tiental meters links af, het Bos van Wijckerslooth in.

Bos van Wijckerslooth

Het bos is geplant op 'hooi- en teelland' op veengrond gelegen tussen de twee strandwallen (Heerwegh en Achterweg of Lijtseweg).

Door de eeuwen heen hebben illustere personen de grond in bezit gehad: Baljuws, een dominee, professoren, een weduwe, een tuinarchitect en de adellijke bisschop Van Wijckerslooth. Het bos met z'n monumentale bomen is een 'groene long' (3.6 hectare) en is onderdeel van de ecologische verbindingen in Oegstgeest en onderdeel van de ecologische hoofdstructuur van Zuid-Holland. (sinds 2004 gemeentelijk monument)

Een van de eigenaren van Klein Curium, dat toen Duinzigt heette, was Adriaan van Royen, de opvolger van Boerhaave als directeur van de Leidse Hortus. De grond bij de buitenplaats gebruikte hij net als Boerhaave voor het kweken van exotische bomen. In 1803 erfde de kleindochter, Cypriana van Lelyveld- van Royen het landgoed. Zij gaf de tuinarchitect Zocher opdracht een park te ontwerpen in Engelse landschapstijl.

In 1834 kocht Van Wijckerslooth het landgoed van C.H.Wolff, een gepensioneerde chirurgijn uit Lisse en hij liet een villa bouwen in de slingerbossen van Cypriana. In 1947 kreeg de gemeente Oegstgeest via een onteigeningsprocedure het park met twee vijvers in eigendom en werd het een openbaar wandelpark. De monumentale beuken en eiken zijn zo'n 150 – 200 jaar oud. In 2014 zijn hier t.b.v. een betere waterafvoer en waterberging meer en bredere sloten gegraven.

In het bos bevindt zich het oorlogsmonument waar op 4 mei altijd een herdenking plaats vindt en waar onder luid vogelgezang één minuut stilte in acht wordt genomen. Aan de zuidkant van het bos is een Duitse bunker uit 1944. De bunker is nu deels begroeid en is een vleermuisbunker geworden.

Vanuit het bos komen we nu in de Louise de Colignylaa, gaan daar rechts af en komen over een brug met de naam Rübenkamp.

De Parken: Prins Hendrik-, Juliana- en Oranjepark. (te samen nu Oranjepark)

Nadat het Wilhelminapark vanaf 1896 vorm begon te krijgen met o.a. het nieuwe raadhuis van Jesse in 1900, Hotel Het Witte Huis (1901) en tal van particuliere panden, begon Oegstgeest zo langzamerhand te veranderen van een boerendorp in een forensengemeente. Tussen 1912 en 1938 werden de villaparken gebouwd op voormalig bollen- en teelland, die successievelijk werden opgekocht en ontwikkeld. Particuliere exploitatie-maatschappijen waren hierbij de dominante spelers. Onder andere de voormalige wagenmaker en wethouder Hein Rübenkamp speelde een belangrijke rol. Hij richtte in 1912 de Bouwgrond Exploitatie Maatschappij 'Prins Hendrik' op, en gaf Jesse opdracht een stratenplan te ontwerpen met 'kromme lanen'. Het was de bedoeling dat er geen aaneengesloten bebouwing zou ontstaan, dus geen rijtjeshuizen, maar ruime villa's op ruime kavels zodat steeds wisselende uitzichten gewaarborgd bleven. Oegstgeest werd o.a. aangeprezen als woongemeente vlakbij de stad Leiden en 90 maal per dag bereikbaar met de stadstram!! (o.a. station, ziekenhuizen, universiteit, HBS en Gymnasium etc.)

Met deze uitbreiding van Oegstgeest was het omstreeks 1914 noodzakelijk de nieuwe lanen en bestaande straten van namen te voorzien en zo deden de rood gele straatnaambordjes hun intrede. Kenmerkend voor Oegstgeest in de kleuren van het gemeentewapen.

Het Van Griethuijsenplein: Burgemeester van Griethuijsen was van 1900 – 1930 burgemeester.

In zijn tijd veranderde Oegstgeest van boerendorp naar forensendorp. Had Oegstgeest in 1896 dankzij de annexatie door Leiden nog maar 2000 inwoners, tegen het einde van zijn burgemeesterschap waren dat er 6000. Het bouwen van mooie villa's vond hij belangrijker dan bouwen voor arbeiders. Vele malen werd hij door de provincie gemaand om bouwvallige huisjes af te laten breken en er nieuwe voor in de plaats te bouwen, maar daar wilde hij niets van weten en ook de bouw van de wijk Buitenlust t.b.v. het trampersoneel wist hij jaren lang te traineren

Steek nu de Oranjelaan over. Rechts ziet u in de verte de toegangszuilen met lantaarns in Amsterdamse school stijl. Loop nu door de Koninginnelaan en Willem de Zwijgerlaan, die deel uitmaken van het Julianapark.

7. Midden in het park ligt het driehoekige parkje met op de hoeken gemetselde zitbanken met in terracotta het wapen van Oegstgeest.

Oorspronkelijk was er midden in de vijver een fontein, nog op oude ansichten te zien. De treurwilg die er sinds het begin heeft gestaan is in 2014 bij een storm omgewaaid en sindsdien vervangen door een nieuw exemplaar.

Een van de mooiste villa's in de Koninginnelaan staat links: Onder 't Stroodak, in 1924 gebouwd door de Larense school architect Hamdorff, die zich liet inspireren door de vormen van Gooise boerderijen. De golvende rieten kappen 'spreidde hij als een deken over zijn huizen' zo zei hij.

Houdt rechts aan en loop door naar de Mauritslaan.

Rechts zien we de Mauritskerk, in 1933 gebouwd in opdracht van de Gereformeerde gemeente en ter vervanging van de te klein geworden Rehobothkapel uit 1923 in de Willem de Zwijgerlaan. (thans een woonhuis)

De architect was A.T. Kraan uit Oegstgeest en zelf ook lid van de gereformeerde kerk. Kraan is o.m. bekend van zijn schoolgebouwen. (Terweeschool en Leidse Houtschool in Leiden) Kenmerkend voor zijn stijl en zichtbaar in dit gebouw is de grote variatie in metselverbanden en de in- en uitspringende bouwblokken. Stijl: zakelijk expressionisme.

Dit was de kerk waar Jan Wolkers elke zondag met zijn familie kwam. Jan Wolkers heeft wel eens zijn 'haat voor deze klomp steen' uitgesproken. Dat kwam omdat hij als kleine jongen op het toen nog braakliggend stuk grond urenlang de natuur bestudeerde en met de bouw van de kerk kwam hier abrupt een einde aan.

Vervolg de Mauritslaan naar de Prins Hendriklaan, de ingang van het Prins Hendrikpark.

Prins Hendrik park: De ingang, gerekend vanaf de Geversstraat, wordt gemarkeerd door twee villa's van Jesse uit 1912.

rechts Ina en links Maria Elisabeth, woonhuizen van de families Zaalberg en Menken. In de loop der tijden hebben deze twee villa's diverse bestemmingen gehad, maar zijn nu een school en een zorgcentrum, Oranjezicht genaamd. Hier werd enige jaren geleden een vleugel aangebouwd in de stijl van Jesse.

Steek nu de Geversstraat over en ga het Wilhelminapark in.

Wilhelminapark, aanvankelijk aangeduid met 'het Park' en tijdens de bezetting tijdelijk omgedoopt tot Raadhuispark, was het eerste park dat vanaf 1898 in ontwikkeling kwam rondom een vijver/drinkplaats voor paarden en de aanzet vormde voor de overgang van Oegstgeest als boerendorp naar forenzengemeente.

De meeste villa's werden tussen 1904 en 1907 gebouwd, de laatste in 1930.

In navolging van het sanatorium Rhijnegeest werden veel panden in chaletstijl met Jugendstil en Art Nouveau elementen gebouwd.

Wilhelminapark 3 en 5 en aan de overkant 6 en 8 zijn de eerste panden die in 1898 als twee dubbele woonhuizen gebouwd zijn in een mengeling van neorenaissance en chaletstijl. Opvallend zijn de vele details in gevel en dakkapellen die een versierend effect hebben.

Wilhelminapark 9, 11 en 13 vormen tezamen een rijksmonument.

Dit complex bestaat uit twee woonhuizen onder één kap en één vrijstaand herenhuis om de hoek, gebouwd in 1906 door H.G. Breek. Er is veel gekleurd glas-in-lood in Jugendstil verwerkt. Alle panden zijn voorzien van een fraai gedecoreerde entree met daarboven een loggia. Opvallend zijn de boogvormige en ronde vormen in de vensters, afgewisseld met rechthoekige vensters.

Wilhelminapark 10 en 12

Het enige wat nog herinnert aan de oorspronkelijke functie van dit pand is de Jugendstil hardstenen brievenbus. Vanaf 1905 tot in de jaren 60 was hier het post- en telegraafkantoor gevestigd.

Wilhelminapark 14, 16, 18 en 20

Een blok van twee dubbele woonhuizen uit 1905, gebouwd in een stijlmengeling van chaletstijl en Jugendstil, met decoratieve elementen in gekleurde geglazuurde baksteen. De

huizen hebben elk een naam, aangebracht in een fraai geglazuurd tegeltableau: Johanna, Johan-Henri, Agnes en Francine.

Het Raadhuis, Wilhelminapark 17

Tussen 1899 en 1900 bouwde architect H.J. Jesse het “nieuwe” raadhuis voor Oegstgeest. In de loop der tijden is het meerdere keren verbouwd. In 1933 door Jesse zelf, in 1949 – 1951 door J.Hoekstra, directeur gemeentewerken en in 1979 – 1981 door het architectenbureau Snieder & Duyvendak. Diverse stijlen zijn duidelijk zichtbaar in de uitbreidingen.

Wilhelminapark 33

Meer dan 100 jaar bekend als hotel-pension **Het Witte Huis**. In 1901 gebouwd als woonhuis en koffiehuis met een ruimte om rijtuigen onder te brengen en paarden uit te spannen. Gebouwd in Chalet stijl. Talloze malen is er uitgebreid en veranderd. Tenslotte werd het in 2010 gesloopt en in 2011 in Chaletstijl herbouwd ten behoeve van zorginstelling Nova Zembla. Het resultaat was verbluffend: het leek alsof het Witte Huis nooit weg was geweest. Een mooi voorbeeld van het inpassen van nieuwe architectuur in de bestaande architectuur in de omgeving. Architecten zijn Vos, Hoffer, van der Haar Architecten.

Dit is punt B op de kaart. Het alternatieve beginpunt van de wandeling.

Rhijngeesterstraatweg 11 en 13, het huidige gemeentehuis

In 1895 kocht de gemeente Leiden de landgoederen Endegeest en Rhijngeest van Jhr. Gevers van Endegeest om er een ‘krankzinnigengesticht’ te vestigen. Op dit terrein kwam ook een ‘sanatorium voor zenuwlijders’, Rhijngeest. Rust in een bosrijke omgeving. Jelgersma werd hoogleraar psychiatrie aan de universiteit en tevens directeur en zo stond dit gebouw bekend als de Jelgersmakliniek.

Gebouwd in 1901 door G.J. Driessen, architect van Gemeentewerken van Leiden. Eclectische stijl: Chaletstijl, Neo-Renaissance en Jugendstil. Kenmerkend zijn de houten sierranden, veranda’s, balkonhekken, serres en siersmeedwerk, gepleisterde gevels afgewisseld met schoon metselwerk. Ook bouwde Driessen het tuinpaviljoen aan de ingang en de woning van de geneesheer-directeur.

In de hal is een ijzeren kooiconstructie over drie verdiepingen in Jugendstil aangebracht ter bescherming van patiënten met zelfmoordneigingen.

In 1993 hield Endegeest op te bestaan en verkocht Leiden dit gebouw voor één gulden aan de gemeente Oegstgeest. Na renovatie en verbouw kwam hier in 1999 het nieuwe Gemeentehuis.

Rhijngeesterstraatweg 9, villa Rhijngeest.

Oorspronkelijk een hofstede uit de 17e eeuw. Het huidige huis dateert van 1840 uit de tijd van Jhr. Van Heteren Gevers, een broer van de Gevers die op kasteel Endegeest woonde. Een landhuis in koloniale sfeer (Ned. Indië). Karakteristiek zijn de grote vensters die tot op de vloer reiken.

In 1900 wordt dit het paviljoen der eerste klasse voor vrouwelijke patiënten. Het houten prieeltje is van 1907. Sinds de jaren 80 wordt het huis particulier bewoond.

Loop nu richting noordoost. Eerst langs de Rhijngeesterstraatweg en sla rechtsaf de Deutzstraat in.

Deutzstraat 19, voormalige Christelijke Gevers-Deutz bewaarschool.

Gesticht in 1875 door Jonkvrouw Gevers-Deutz van Assendelft van Kasteel Endegeest. In de loop der jaren uitgebreid. Sinds 2014 gerestaureerd en nu woonhuis/architectenbureau van Marcel van Dijk.

Deutzstraat 7, voormalig woonhuis van Jan Wolkers (1925 -2007)

Aan de overkant winkelpanden naar een ontwerp van Jesse.

Aan het eind van de straat linksaf de Geversstraat in en bij de rotonde rechtsaf de Nassaulaan in.

De toegang tot het Julianapark wordt sinds 1925 gemarkeerd door twee in Amsterdamse Schoolstijl gemetselde pijlers. Met in terracotta naam en wapen van Oegstgeest en bovenop een eend.

Houd links aan en ga via Koninginnelaan, het Van Griethuysenplein weer naar de Louise de Coligny laan. Volg deze laan tot aan Zuilen van Van Wijtenbach.

Een alternatieve route naar dit punt is door de Nassaulaan te vervolgen tot de Terweeweg en daar linksaf te gaan. Deze route geeft zicht op het schoolgebouw (Terweeweg 106, gemeentelijk monument) en boerderij "Ora et Labora" (Terweeweg 53, rijksmonument).

Kruispunt Terweeweg, Lijtweg, Louise de Coligny laan, Hofdijck

Toegangshek tot de voormalige hofstede d'Hoogeboom van Daniël Wijtenbach. (1747-1820)

De bakstenen hekpalen stammen vermoedelijk uit 1806.

Daniel Wijtenbach was professor Klassieke talen aan de universiteit van Leiden. Hij woonde tot 1807 (toen de kruitschipramp zijn huis verwoestte) in Leiden, maar bezat hier al een 16^e eeuwse hofstede met landerijen als zomerverblijf en verhuisde daarom toen hierheen en breidde zijn landgoed aanzienlijk uit door meer land aan te kopen en ook de hofstede Toorenvelt, die we eerder hebben gezien.

In 1817 trouwde hij met zijn nicht Jeannette die al vele jaren zijn huishouden bestierde en zijn assistent was bij onderzoek en zelf ook zeer geleerd was. Zij publiceerde een vijftal essays in het Frans, waarvan enkele vertaald werden in het Duits, Grieks en Nederlands. In 1827 werd haar door de universiteit van Marburg een eredoctoraat verleend en zo was zij de eerste vrouw met een doctorsgraad in Nederland.

Wijtenbach overleed in 1820 en werd samen met zijn hondje (was 2 dagen eerder overleden) ergens in de tuin begraven. Zijn weduwe bepaalde voor haar eigen dood in 1830 dat het huis na haar dood afgebroken moest worden en het landgoed schonk zij aan het pensioenfonds van de universiteit. De universiteit moest een gedenkzuil oprichten, Het voorplein moest als een eenvoudige tuin ingericht worden en alle bomen moesten gerooid worden en het land moest weide- en hooiland worden. En zo moest het ten eeuwigen dage in goede staat worden gehouden. In de jaren 50/60 ging Oegstgeest uitbreiden, er kwam een nieuwe weg, de Lijtweg en een groot gedeelte van de tuin verdween. Het graf ligt waarschijnlijk ergens onder de Lijtweg.

Op de hoek Hofdijck/Terweeweg staat de 19^e eeuwse boerderij Actea.

Dit was de boerderij van bollenkweker Lubbe. Hier heeft hij zijn wereldberoemde Narcissus Poeticus Actea ontwikkeld. Er liep hier een sloot en dat is nog duidelijk te zien aan het washok dat uitsteekt. In 1971 werd de boerderij ternauwernood van de sloop gered

Terug naar Dorpscentrum (punt A) om de lus te sluiten en/of vervolgens via de Hofdijck naar kasteel Oud-Poelgeest te gaan.

Hofdijck: Dit was van oudsher de verbindingsweg vanaf de Wijtenbachweg (vh. Achterweg) naar Oud-Poelgeest, het dijke liep met een slinger richting Groene Maredijk, een verbinding met Leiden.

Het dijke fungeerde ook als waterkering voor de Oudenhofpolder. Rechts waren bollenvelden en tuinderijen met hier en daar een bollenschuur en links de Oudenhofpolder met het Hazenbos en heel in de verte stond het molentje dat nu midden in het winkelgebied Lange Voort ligt (en niet verplaatst is). In de jaren 50 is hier een nieuwe woonwijk ontstaan en de Hofbrouckerlaan die we straks kruisen, is uiteindelijk doorgetrokken tot aan het Oegstgeester Kanaal.

Hofdijck 40 – Huis Mulder of Rietveldhuis.

In 1958 kreeg Rietveld de opdracht om hier een huis te bouwen voor de familie Mulder. Het huis is in vorm en materiaal typerend voor het werk van Rietveld. In elkaar geschoven, staande kubusvormige bouwvolumes, die in hoogte verschillen. De gevels zijn van geglaazuurde baksteen, afgewisseld met verticale stroken waarin zich de vensters en deuren bevinden. De vensters bestaan uit houten kozijnen en stalen ramen. Ook de voordeur is van staal. De bekende primaire kleuren dateren van zijn vooroorlogse periode, hier is de kleurstelling in grijs tinten. Het grijsblauw is typerend voor zijn latere werk.

Aan de overkant van de straat de eerste hoogbouw van Oegstgeest, die dateert uit 1965.

De bomenrij van Mien Ruysch vormt een ecologische verbinding tussen het Bos van Wijckerslooth en Kasteel Oud-Poelgeest en maakt deel uit van het Hofbrouckerpark. In de verte de voormalige aanleunwoningen voor bejaarden die bij zorgcentrum Hofwijck hoorden. Deze woningen zijn recentelijk gerenoveerd en worden aan alle leeftijdsgroepen verhuurd. Zij vormen een schattig wijkje in het groen.

Steek de Hofbrouckerlaan over volg de Laan van Alkemade. (een voormalige bewoner van Oud-Poelgeest) in de richting van Kasteel Oud-Poelgeest. Het kasteel en het park eromheen zijn op zichzelf al een bezoek waard.